

תקפה ברפת השופר, וכו' ה' קעיפים:

א יצריך (א) לחקע (ב) [ב] (ג) מעמד(ד): הגה ונוהגין לתקע על הפימה שיתקע (ד) יברך (ג) [ג] לשמע קול שופר ויברך שהחגיגו.

ו(ה) במשך. כי במסורה במשך היובל (מסות י"ג) יאיד במשך בקר היובל (מסו). שם לשם [בירוחן] נודמן להם

שופר סאלו של יצחק (פד"א לא), ובכוח זה השופר של מתן תורה נפלה חומת ירחו: *דף סט"א*

זים: ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות תיובלים לפני הארון וכיום השביעי תסבו את העיר שבע פעמים הפהנים יתקעו בשופרות: והיה *דף סט"א*

מלמט אמרי: שברים לחסס מיסת: אמר אביי כהו ודא פליגי אפי"ג דלוקימנא דברסא לא פליגי על נרשך טא סיסא פליגי דליט לטרי טה מרזי והייע פלוגמח: דמחרימין. מחוסה יבאל ובלמיסה דסערלס כתיב נמי ואל לטנא ותיב: מאן דאמר שברים שבר געווי טה. מלסס הטנא מלס כדוך הטלסס שמלרכין גמחומיחן: ילתי ילי. מלסס הססה ומקוקן קולט קרס. סמוכן זה לה"ס: טלן

שיעור תרועה כ"י יבבות: והתנאי שיעור תרועה כשלושה שברים אמר אביי ברא דרא פליגי דכתיב "זים תרועה יהיה לכם ובתרגומן זים יבא ורא לכן וכתיב באימה דסיסרא ביעד החלון נשקפה ותיב אם סיסרא כד סבר געווי נח ומר סבר ילולי ליל תג רבנן מנן שבשופר תיל והעברת שופר תרועה אין לי אלא כיוכל בראש השנה מנן תלמוד לומר בחדש השביעי שאין תלמוד לומר בחדש השביעי ומה תלמוד לומר בחדש השביעי שהיו כל תרועות של חדש שביעי זה כזה יומנן שפשוטה לפניה תיל והעברת שופר תרועה ומנן שפשוטה לאחריה תיל תעביר שופר ואין לי אלא כיוכל בראש השנה מנן תיל בחדש השביעי *דף סט"א*

יפה רקתו: בין וגליה כרע נפל באשר יע טם נפל טודי: בעד החלון נשקפה אם סיסרא בעד האשנב מרוע אחרו פעמי שש דכבו לבוא דפבותיו: חכמות שרותיה תענה איר יא תשיב אמריה לה: הלא ימצאו יחלקו אל דחס דחמטום לדאש גבר שלל בעים לסיסרא שלל עביעם יקמה עבע דקמתים לציארי שלל: בין אבדו כל-אויבין יהיה ואהביו כצאת השמש בגברתו ותשקט הארץ ארבעים שנה: *דף סט"א*

שפשוטה לפניה תיל והעברת שופר תרועה ומנן שפשוטה לאחריה תיל תעביר שופר ואין לי אלא כיוכל בראש השנה מנן תיל בחדש השביעי *דף סט"א*

את-ישראל: ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ואהוד מת: וימכדם יהוה ביד יבין מלך מצרים אשר מלך בחצור ושר-צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הגוים: ויצעקו בני-ישראל אל-יהוה כי תשע מאות רכבי-פרה לו והוא לחין את-בני ישראל בחזקה עשרים שנה: *דף סט"א*

ינאל מלך אחר: (כס) ותיבב. לטון דטור, כמו קיב קקמס (שעיה ט יט). ורומינו פירסוהו (כ"ה ל"ג) לטון גמחה, כמרועה דמחנמנין יבאל (ויקרא כ"ד). ולמי לומר לטון לריסה, כמו כנת עיני [ס"ה] קצת עיני (זכריה ג יט). וכן חכרו מנחם: אשנב. *דף סט"א*

ו יודע שערם ערוסם וני אשר ר' לעז שלשה חן שלא חזינו בשלוחן שש שעה, אילו חן אדם הראשון וישראל וישראל, אדם הראשון ולא יתנוששו לא כא שש שעה, ישראל וירא העם כי כרשש משה (שם ל"ג) כאו שש שעות. סיסרא סרוע גושש רכבו לבוא (שעיה ח כח) ככל יום וזה למד לבוא בני שעה בני שעות, היום כא שש שעות ולא כא אחמאה: *דף סט"א*

1. "לשמזע קול שופר" בראש חודש, התחלנו לפתוח את אוזינו לשמוע קול שופר. אנו מתחנכים ומתרגלים לשמוע את הקולות, לשמוע את אמיתת דרך החיים, להתעורר מהשקיעה בסיבוכים ובקטנוניות, ל"חיי עולם הנטועים בתוכנו", מפתחת קול השופר הראשון, המחיה עוליים ודורות. "ויהי קול השופר הולך וחזק מאד, משה ידבר והאלהים יענו בקול", מאז ועד הנה "כל העם ראים את הקולות", והקולות חודרים לתוך מציאותנו, לתוך הוייתנו, לתוך "אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני ד' אלהינו, ואת אשר איננו פה עמנו היום". *דף סט"א*

אשרי העם יודעי תרועה, שירועים ומכירים את כח התשובה, הבא ע"י סגולת התרועה, המתגלה בימי הרצון האלה, לתקון הלב בתשובה, וע"י ידיעתם והכרתם זו הם ממשיכים אותה גם אחרי שעברה מלפני עיניהם, וגם בכלל השנה אור ו' לפניהם, להורות להם דרך החיים הטוב, ד' באור פניך יהלכו. *דף סט"א*